

מ"ת 30621/03/20 - מדינת ישראל נגד נדאל עזאם עאיד, אמאד אלאדין חוסיין בן זיאד

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 30621-03-20 ישראל נ' עאיד(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. נדאל עזאם עאיד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פאר 2. אמאד אלאדין חוסיין בן זיאד (עציר)

החלטה

בקשת מעצר של המשיבים כנגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות נשק, שיבוש מהלכי משפט ואיומים.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. ביום 21.2.20 בשעה 01:30 נהג המשיב 2 ברכבו מסוג מאזדה (להלן: "הרכב"), כשהמשיב 1 לידו, בעודם מחזיקים ברכב נשק מאולתר מסוג קרלו עם מחסנית ותחמושת.
2. המשיבים נסעו מדיר חנא לסכנין לביתו של פואד אבו ריא (להלן: "פואד"), חברו של המשיב 2.
3. בהגיעם לביתו של פואד, הבחין המשיב 2 באמיר זביידי (להלן: "אמיר") יוצא מביתו של פואד ונכנס לרכבו. על רקע סכסוך בין השניים, חסם המשיב 2 את אמיר עם רכבו, ירד מהרכב כשהוא נושא את הנשק, כיוון את הנשק לעברו של אמיר, איים עליו והורה לו לרדת מהרכב ולהיכנס לביתו של פואד.
4. אמיר והמשיב 2 נכנסו לביתו של פואד, התגלע ויכוח ביניהם, מהלכו כיוון המשיב 2 את הנשק בשנית לעברו של אמיר. פואד ואחרים ששהו בבית הפרידו ביניהם.
5. בשלב זה נכנס המשיב 1 לביתו של פואד. כעבור זמן קצר אחד הנוכחים בבית יצא עם הנשק החוצה וירה 3 כדורים. כוחות משטרה הוזעקו למקום. המשיב 2 הורה למשיב 1 לברוח עם הנשק או להעלים אותו. המשיב 1 נטל את הנשק, יצא מהחלון האחורי, וזרק את הנשק מעבר לגדר לשדה פתוח מאחורי הבית.

6. המשיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

המשיב 1 מנגד טען לקושי ראיתי בעבירת נשיאת נשק.

7. אליבא המשיב 1 מהלך נסיעה לכיוון ביתו של פואד, ירד בשלב מסוים המשיב 2 וחזר לרכב עם שקית. המשיב 1 לא ידע כי המשיב 2 נושא נשק ברכב.

קיימת הסכמה לראיות לכאורה בעבירת החזקת נשק, משנטל המשיב 1 את הנשק עם הגעת כוחות המשטרה וזרק אותו מעל הגדר.

דין -

8. בשלב דיוני זה, בו יש לבחון אם קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים, על חומר הראיות הלכאוריות לגבש פוטנציאל להרשעת הנאשם בהליך העיקרי במידת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי. בשלב זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הראייתית, לקעקע את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ולהציגה כמשוללת יסוד. טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התיק העיקרי. (בש"פ 1899/18)

9. בעת בחינת ראיות לכאורה בשלב המעצר - בית המשפט נדרש להעריך באופן הסתברותי את המשקל הלכאורי של הראיות בתיק החקירה, והאם יש סיכוי סביר להרשעה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות ביחס למהימנותן, או למשקלן של הראיות. (ראה בש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 2.7.17; בש"פ 562/18; בש"פ 4458/18).

10. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

הראיות הקונקרטיות -

11. דוח פעולה של רסר גאנם לפיו ביום 23.2 הגיע לביתו של המשיב 1. לאחר שהודיע לו שעצור והקריא לו זכויותיו, אמר "אני יריתי והייתי עם חולצה בצבע כחול" לאחר שנאזק אמר "אני לא יריתי, נשבע לכם"

12. דוח פעולה של רסמ נאהי לפיו המודיע על הירי אמר שראה מישהו רץ מאחורי הבית ומחביא משהו, ובחיפוש זיהה השוטר חסן כלי נשק מסוג קרלו ומחסנית (ראה גם דוח פעולה של רסר חמדאן על תפיסת 3 תרמילים ליד ביתו של פואד)

13. חוות דעת מעבדת נשק לפיו החפץ דמוי תת מקלע מאולתר מכיל חלקים אופייניים לתת מקלע מאולתר, יורה ובכוחו להמית אדם ועונה להגדרת "נשק". עוד נקבע כי שלושת התרמילים שנתפסו נורו מתת המקלע.

14. מזכר רסר גאנם לפיו בפריקת נייד של פואד והקלטת שיחות מיום האירוע שומעים את פואד מדבר עם המשיב 2, ששואל אותו אם אמיר עדיין אצלו.

בשיחה משעה 3:15 נשמע קול ירי ואז פואד מקלל וצועק למישהו להיכנס כבר פנימה עכשיו יביאו משטרה

15. בתמלול תרגיל חקירה בין פואד והמשיב 2 נשמע פואד אומר "הביאו את נידאל על הקרלו שהוא זרק מאחורי הבית שלי"

הודעות -

16. פואד -

אישר שהיו בביתו מועד האירוע מוחיה חטיב (להלן: "מוחי"), אמיר, המשיבים ומוחמד אבו עלי שחזר לביתו מוקדם יותר. המשיב 2 הוא חבר טוב, ודרכו הכיר את המשיב 1.

חקירות ראשונות הכחיש ששמע כלל ירי, לאחר מכן טען כי בשלב מסוים לקראת 1 לפנות בוקר, נכנס לשירותים, וכשיצא ראה את המשיב 1 אחוז נשק, וצעק עליו. (24.2)

בהמשך חקירותיו, שינה גרסתו - אישר ויכוח בין המשיב 2 ואמיר, וכי המשיב 2 שלח הודעה לאמיר מוקדם יותר בערב חמישי, אולם לא יודע תוכנה. כמו כן, סיפר כי בשעה מאוחרת בליל האירוע, תאמר והמשיבים עזבו את ביתו. כשעה לאחר מכן, אמיר עזב. נכנס לשירותים, שמע צעקות, וכשיצא ראה את אמיר והמשיב 2 מתווכחים עת המשיב 2 אחוז בנשק. מוחי הפריד ביניהם, והוא עשה סולחה. (3.3)

לא ראה מי ירה בנשק "כי אני הייתי בפנים, אבל רוב הסיכויים שיש עולה אכן שעומאד ירה בנשק, מה יש לו לחזור אלי לבית עם הנשק"

כשנשאל מדוע שהמשיב 2 יאמר שהוא היה רעול פנים ויחד עמו, אמיר ומוחי הלכו לביתו של מואיד להראות לו את הנשק, השיב - "כנראה שהבחור נמצא בלחץ, והוא ידע שהוא עשה טעות, הוא ירק בצלחת שממנה אכל, רוצה להפיל את התיק על אחרים... אני הכנסתי אותו לבית שלי נעלם לשעה כלשהי וחזר והפיל עליי איזה אסון

גדול... אנשים ראו אותו שהוא עזב את הבית ושהוא חזר עם הנשק"

אישר שלמשיב 2 שני מספרי טלפון (אחד מהם המסתיים ב-07 ממנו נשלחה מוקדם אותו הערב הודעה לאמיר)

הכחיש שהלכו לשכן שלו מואייד להראות לו את הנשק

טען שהויכוח בין אמיר והמשיב 2 החל בגלל שאמיר אמר לו "מי אתה בכלל"

מזהה עצמו בשיחת טלפון מיום האירוע נשמע אומר "תעזבו אותו בחוץ". הבהיר שהכוונה למשיב 2. לא ראה את המשיב 2 יורה בנשק במו עיניו, אבל ראה אותו יוצא החוצה עם הנשק ואז נשמע ירי "הוא ישלם על זה"

"יש עוד הקלטות שעמאד מתקשר אלי והוא רוצה לחזור ושואל על אמיר אם הוא עדיין אצלי ואמר לי שאני מגיע..."

לטענתו, בחקירות ראשונות טען שמי שהחזיק בנשק ויצא עמו החוצה הוא המשיב 1, מאחר ולא רצה "לפתוח על חברי שלי עמאד... אבל בסוף החלטתי לישון עם מצפון נקי וְמי שירה זה היה עמאד כי הוא היחיד שהיה בחוץ עם הנשק... ואני ומוחי ואמיר ונדאל היינו בפנים" (8.3)

17. מואייד זבידאת, שכן של פואד, הכחיש שמי מהמשיבים, או הנוכחים בביתו של פואד ביום האירוע הגיע לביתו והראה לו נשק.

18. מוחי -

סיפר כי לאחר הויכוח בין אמיר והמשיב 2, המשיבים עזבו את ביתו של פואד. כחצי שעה לאחר מכן אמיר רצה לעזוב, המשיב 2 חזר עם נשק ביד שלו ואז שוב החל ויכוח ביניהם. הוא ופואד עמדו באמצע והפרידו. המשיב 2 יצא מהבית כשהוא מחזיק בנשק יחד עם המשיב 1 ואז נשמעו יריות. המשיב 2 חזר לבית, והמשיב 1 חזר לאחר מכן ואמר שהגיעה משטרה.

טען שהמשיב 1 לא נכח כאשר המשיב 2 נכנס לבית עם אמיר, אחז בנשק ואיים עליו. יכול להיות שבזמן הירי המשיב 1 היה בבית. המשיב 2 הוא שהביא את הנשק והיחיד שאחז בו (29.2)

בחקירה מיום 8.3 סיפר שבזמן הירי רק המשיב 2 היה בחוץ

19. אמיר -

קיבל ביום 20.2 שעה 22:15 הודעה לנייד ממספר שאינו מזהה שמסתיים ב-07 ובה רשום "תענה לטלפון עדיף לך ואמיר תענה לטלפון או שאני בא לזין אותך". בבדיקה שעשה בתוכנת טרוקולר היה רשום שהמספר שייך למשיב 2.

אחרי שקיבל את ההודעה התקשר לפואד והמשיב 2 ענה לו. הוא אמר למשיב 2 "אני לא רואה אותך ממטר, מי אתה בכלל", ואז המשיב 2 אמר לו "אם אתה גבר בוא לבית של פואד" (1.3)

הגיע לבית בסביבות השעה 23, והמשיב 2 כל הזמן הסתכל לעברו במבט כועס. בשלב מסוים עזבו את הבית תאמר, המשיבים ובחור נוסף שלא מכיר. חצי שעה לאחר מכן כשרצה ללכת הביתה, יצא, נכנס לרכבו, ואז המשיב 2 חסם אותו עם רכבו, הראה לו מתוך הג'קט שלו את הנשק ואמר לו להיכנס לבית. פחד, ועל כן נכנס חזרה לביתו של פואד. המשיב 1 נשאר ברכב. בביתו של פואד המשיב 2 כיוון לעברו את הנשק ואמר לו "מה אתה עושה את עצמך גבר ולמי אתה אומר שאתה לא רואה או ממטר?" פואד ומוחי התערבו, תפסו את המשיב 2 ולקחו את הנשק. מוחי זרק אותו על הספה. המשיב 2 הלך לקרוא למשיב 1, ולאחר שנכנסו לבית, יצא שוב המשיב 2 עם הנשק והוא שמע 3 יריות. כ-10-5 דק' לאחר מכן הגיעה ניידת, והמשיב 2 אמר למשיב 1 לזרוק את הנשק או לברוח איתו. המשיב 1 יצא מהחלון וחזר בלי הנשק.

20. **מגיד אבו סאלח** שהיה גם הוא בביתו של פואד בתחילת הערב, אישר כי הייתה אי הבנה, כך לדבריו, בין אמיר והמשיב 2. המשיב 2 אמר לפואד שאמיר טעה, ואז פואד אמר לו תיכף אמיר יגיע ונפתור את הבעיה. כשאמיר הגיע הכל נרגע. בשלב מסוים המשיבים עזבו את הבית. לאחר מכן גם הוא עזב

21. **תאמר חוסין** אישר כי אחרי חצות הסיע את המשיבים ברכבו לביתם

22. **המשיב 1 -**

בחקירות ראשונות הכחיש כל קשר לאירוע.

בחקירה מאוחרת ביום 25.2 אמר שרוצה לספר את האמת. סמוך לשעה 17 התקשר אליו המשיב 2 ואמר לו שבא לאסוף אותו לביתו של פואד. הגיע לאסוף אותו עם הרכב של פואד. הגיע לפואד לקראת 21, הצטרפו אליהם אמיר ומוחי. התחיל ויכוח בין אמיר והמשיב 2 כי אמיר אמר לו "מי אתה בכלל". פואד התקשר לתאמר שקרוב למשיב 2 וביקש ממנו להגיע. תאמר הגיע, ישב כ-10 דק', ואז הוא ביקש ממנו לקחת אותו הביתה. המשיב 2 הצטרף אליהם, והם נסעו הביתה. זה היה לקראת 1:30. כ-10 דק' לאחר מכן התקשר אליו המשיב 2 וביקש שיצא החוצה, ראה אותו יושב ברכבו, ואמר לו לעלות לרכב. המשיב 2 נסע לכיוון צומת חמרה וכששאל אותו לאן נוסע השיב "תשתוק". לפני צומת חמרה עצר את הרכב ואמר לו לחכות. המשיב 2 נכנס למטע זיתים ולאחר כ-5 דק' חזר עם תיק, הניח אותו במושב האחורי ונסע לביתו של פואד. כשהגיעו, המשיב 2 פתח את התיק והוא ראה שמוציא נשק מסוג קרלו ושם אותו מתחת לחולצה בבטן ונכנס לבית של פואד. לאחר כ-10 דק' יצא המשיב 2 ואמר לו "מדוע אתה עדיין ברכב תתבייש ותרד מהרכב". נכנסו לבית, המשיב 2 הניח את הנשק על השולחן, פואד נתן למשיב 2 3 כדורים. המשיב 2 הכניס את הכדורים למחסנית יצא החוצה, וראה אותו מהחלון יורה באויר. כשמטרה הגיעה המשיב 2 אמר לו לברוח עם הנשק, הוא זרק אותו מהחלון לשטח פתוח מאחורי הבית.

טען שידע על הנשק רק כשהגיעו חזרה לביתו של פואד.

ש. למה חזרתם לסחנן ודוקא לבית של פואד?

ת. בשביל להראות שהוא אבו עלי

ש. בשביל להראות למי?

ת. בשביל להראות לאנשים שהיו, פואד אמיר ומוחיי"

גם בנייד של המשיב 1 רשומים שני מספרים של המשיב 2, אחד מהם מסתיים במספרים 07 ממנו נשלחה ההודעה לאמיר

23. המשיב 2 -

תחילה טען שלא שמע ירי ולא ראה נשק, אולם בחקירה שנייה טען שהמשיב 1 הוא שירה בנשק, לא יודע מאיפה ואיך הביא את הנשק. לטענתו, המשיב 1 יצא לכביש, אז שמע ירי. המשיב 1 חזר לבית, יצא מהחלון האחורי והחביא את הנשק. לא סיפר את זה בחקירה ראשונה כי מפחד מהמשיב 1, לכן גם לא מוכן לעימות איתו

טען שהוא והמשיב 1 הגיעו לביתו של פואד ברכבו בסביבות השעה 8 בערב, ולא עזבו עד שהמשטרה הגיעה ועצרה אותו עם פואד.

בחקירה מיום 28.2 סיפר שחושד שאמיר הוא שהביא את הנשק למשיב 1, ולכן אומר שהוא איים עליו וירה בנשק. הוויכוח לטענתו היה בין אמיר ופואד, כי "פואד רוצה ממנו כסף"

לאחר שהמשיב 1 ירה בנשק, אמיר לקח ממנו את הנשק ויצא להראות אותו למואייד, שכן של פואד. הוא, פואד ומוחי יצאו אחריו. כשחזרו לביתו של פואד, המשיב 1 יצא מהחלון עם הנשק והחביא אותו.

24. בשחזור עם המשיב 1 הוביל את השוטרים לכיוון מטע זיתים עד המקום בו לטענתו המשיב 2 עצר את הרכב, ירד וחזר לאחר כ- 5-10 דק' עם תיק, אותו הניח על המושב האחורי והם המשיכו בנסיעה עד לביתו של פואד.

25. בעימות בין המשיב 2 ומואייד הכחיש מואייד כי אמיר הגיע לביתו עם נשק.

בעימות בין המשיב 2 ופואד הכחיש גם פואד גרסת המשיב 2 כי הלכו יחד עם אמיר והנשק לביתו של מואייד.

המשיב 2 אמר "כולם שקרנים ולא רוצים לדבר את האמת ורוצים להפיל את התיק עליי ולא יודעים איך בדיוק"

פואד חזר כי ראה את המשיב 2 אווז בנשק בביתו בעת שדיבר עם אמיר.

26. בעימות בין המשיבים - האשימו אחד את השני בירי באוויר

בעימות נוסף בין השניים אישר המשיב 1 כי המשיב 2 שלח לו סרטונים בהם נראה מישהו מבצע ירי ואדם ממלא מחסנית. המשיב 1 טען כי לא ראה את אמיר אחוז בנשק, ולקח אותו לביתו של מואיד.

27. בעימות בין מוחי לאמיר, מוחי אישר כי מנע יחד עם פואד מהמשיב 2 לירות באמיר בביתו של פואד. מוחי טען שזכר שהמשיב 2 יצא מביתו של פואד, ואישר גרסתו של אמיר כי לאחר שהמשיב 2 ירה בנשק וחזר לביתו של פואד, המשיב 1 לקח את הנשק והחביא אותו "נכון מה שאמר אמיר במאה אחוז"

אמיר סיפר כי לאחר שהמשיב 2 איים עליו עם הנשק בחוץ ואמר לו להיכנס לביתו של פואד, המשיב 1 נשאר ברכב. המשיב 1 לא נכח בזמן שהמשיב 2 איים עליו עם הנשק בבית. מוחי לא זכר אם המשיב 1 נכנס איתם.

28. בעימות בין המשיב 2 ומוחי - מוחי אישר כי ראה את המשיב 2 נכנס לביתו של פואד עם הנשק, והוא ופואד התערבו כאשר איים עם הנשק על אמיר. עוד אישר כי המשיב 2 יצא מהבית עם הנשק ואז נשמע ירי.

המשיב 2 הכחיש הכל

29. עימות בין המשיב 2 ותאמר - תאמר טען כי הסיע את המשיבים בלילה מביתו של פואד חזרה לביתם בדיר חנא. המשיב 2 הכחיש וטען כי לא יצא מביתו של פואד "תאמר שקרן ואני אומר לו את בפנים"

הכרעה -

30. ממארג הראיות עולה, לכאורה, כדלקמן -

א. המשיבים היו בביתו של פואד ביום חמישי בערב החל מהשעה 8. התגלע ויכוח בין המשיב 2 לאמיר - המשיב 2 שלח לאמיר הודעה, ולאחר שיחה ביניהם הגיע אמיר לביתו של פואד.

ב. לאחר חצות עזבו המשיבים את ביתו של פואד עם תאמר שהסיעם ברכבו חזרה לביתם. זמן קצר לאחר מכן, שוחח המשיב 2 עם המשיב 1, אסף אותו ברכבו, ונסע חזרה לביתו של פואד, כאשר בדרך עצר בצומת חמרה בסמוך למטע זיתים וחזר לרכב כשהוא נושא תיק.

ג. עם הגיעם חזרה לביתו של פואד, נתקלו המשיבים באמיר שנכנס לרכבו. המשיב 2 חסם דרכו של אמיר, הוציא מהתיק נשק מסוג קרלו, הכניס מתחת לחולצתו, יצא מהרכב, הראה לאמיר את הנשק והורה לו לחזור לביתו של פואד.

ד. בבית התווכחו השניים, בעוד המשיב 2 אחוז בנשק ומאיים על אמיר. פואד ומוחי הפרידו, והמשיב 2 הלך לקרוא למשיב 1 שנותר ברכב.

ה. המשיב 2 יצא מהבית עם הנשק, ירה 3 יריות באוויר, ועם הגיע ניידת, זרק את הנשק לעברו של המשיב 1 ואמר לו לברוח עמו או להחביא אותו.

ו. המשיב 1 יצא מחלון אחורי, זרק את הנשק מעבר לגדר וחזר לבית.

31. לצורך הכרעה בטענת המשיב 1 להיעדר ראיות לכאורה בעבירת נשיאת והובלת נשק, יש למעשה, לחלק המסכת העובדתית כעולה מהעדויות וכתב האישום לשניים -

השלב הראשון - הנסיעה, לכאורה, של המשיבים מביתם דרך צומת חמרה ומטע הזיתים, (שם אליבא המשיב 1, עצר המשיב 2 את רכבו וחזר לאחר מס' דקות עם תיק), חזרה לביתו של פואד.

השלב השני - השתלשלות האירועים מרגע חזרתם של המשיבים לביתו של פואד ועד הגיע המשטרה למקום.

32. המשיב 1 טען להיעדר ראיות לכאורה ביחס לעבירת הובלת ונשיאת נשק, הן לאור חוסר מודעותו להימצאות נשק בתיק שהביא עמו המשיב 2 מהלך הנסיעה בשלב הראשון, והן משחלקו בשלב השני היה אך בזריקת הנשק מעבר לגדר, ואין בכך כדי לייחס עבירת הובלה ונשיאה כאמור בכתב האישום.

33. מודעות המשיב 1 בשלב הראשון -

ניתן לייחס למשיב 1 מודעות, הן מכוח הנסיבות והן מכוח עצימת עיניים.

המשיב 1 אישר וידע אודות הסכסוך בין המשיב 2 ואמיר, וכשנשאל בחקירה מדוע חזרו לביתו של פואד בסחנין השיב "בשביל להראות שהוא אבו עלי".

הטענה כי מהלך כל הנסיעה מביתם חזרה לסחנין לביתו של פואד, דרך עצירה במטע הזיתים ונטילת התיק ובו הנשק, לא שוחחו ביניהם המשיבים, ולא ידע המשיב 1 כוונותיו ומטרת הנסיעה - עומדת בניגוד להיגיון סביר והשכל הישר. הדברים אמורים מקל וחומר, בהתחשב בשעה המאוחרת במועד הרלוונטי (סמוך לשעה 2 לפנות בוקר), כאשר רק זמן קצר קודם לכן, הגיעו המשיבים חזרה לביתם בדיר חנא.

יחד עם זאת, לא נעלמו מעיניי הקשיים הראייתיים בשלב הראשון.

34. בכל הנוגע לטענות המשיב 1 ביחס לחלקו בשלב השני, הרי שדין להידחות.

אין חולק, אף עפ"י הודאת המשיב 1 עצמו, כי עם הגיע ניידת משטרה, המשיב 1 לקח את הנשק, יצא מהחלון האחורי וזרק אותו מעבר לגדר.

נשיאת נשק, במשמעה הלשונית, הנה החזקה על הגוף, או בהישג יד, באופן שניתן להשתמש בנשק מיד לכשיתעורר הצורך בכך; גם אם הנשיאה מבוצעת מהלך ירי, או נשיאה למרחק קצר של מס' מטרים (ראה לעניין זה ת.פ. 8594-06-09 מ"י נ' מחאג'נה; ראה גם קדמי, על הדין בפלילים (1973)).

35. לאור האמור, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, אגב קושי ראיתי באשר למודעות המשיב 1 לנשיאת והובלת נשק ברכב, אך ללא קושי בשלב השני

36. אין ספק כי חלק המשיב 1 נמוך מזה של המשיב 2, וקיים קושי ראיתי ביחס לחלק הראשון כאמור; בנסיבות אלו, תבחן חלופה.

ניתנה היום, ז' ניסן תש"פ, 01 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.